

ДАРУНОК

CECELIA AHERN

THE GIFT

СЕСІЛІЯ АХЕРН ДАРУНОК

З англійської переклала *Тетяна Добрянська*

Львів
Видавництво Старого Лева
2025

УДК 821.152.1-31
А 96

Copyright © Cecelia Ahern 2008

Сесілія Ахерн

А 96 Дарунок [Текст] : роман / Сесілія Ахерн; переклад з англ. Тетяни Добрянської. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 384 с.

ISBN 978-966-448-552-1

Кожен день Лу Сафферна розписаний до хвилини — робота й кар'єрний розвиток, зустрічі, наради, приватне життя. Він намагається робити кілька справ одночасно, але на все критично не вистачає часу. Одного зимового дня, незадовго до Різдва, біля офісу він зустрічає безхатка Гейба, і ця зустріч змінює все: Лу отримує дуже незвичний і несподіваний дарунок, який допоможе йому розв'язати усі проблеми. Але яку ціну за це доведеться заплатити і чи не буде вона надто високою?

Ця книжка — про взаємини між людьми, про цінність найближчих, про переосмислення часу і його незворотності. Зрештою, ми самі обираємо, хто і що є для нас найважливішим.

УДК 821.152.1-31

© Сесілія Ахерн, текст, 2008
© Тетяна Добрянська, переклад, 2025
© Олена-Роксолана Загородник,
обкладинка, 2025
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-552-1 (укр.)

ISBN 978-0-00-824944-1 (англ.)

Усі права застережено

*Час неможливо вмістити в коробку, обв'язати стрічками
й покласти під різдвяну ялинку.*

Час неможливо подарувати.

Але ним можна поділитися.

*Рокко та Джею,
найкращим подарункам —
обом одночасно*

РОЗДІЛ 1

Військо таємниць

Якби різдвяного ранку ви захотіли прогулятися причепуреними вуличками передмістя, вам би неодмінно впало в око, наскільки будинки, дбайливо прикрашені сяйливими вогниками та лискучим дощиком, подібні до барвистих пакуночків, що чекають під ялинкою. Кожен зберігає всередині таємницю. Узяти пакуночок до рук, аби потрусити й помацати, — так само спокусливо, як підглянути знадвору крізь щілину в шторах і углядіти сім'ю під час святкової метушні зранку — у мить інтимну, зовсім не призначену для стороннього ока. Для зовнішнього світу в цій спокійній чудернацькій тиші, яка сповнює вулиці щороку саме цього ранку, будинки стоять, плече до плеча, неначе розмальовані іграшкові

солдатики — груди випнути, живіт втягнути, — гордо обєрігаючи тих, хто всередині.

Будинки різдвяного ранку нагадують коштовні скрині, наповнені таємницями. Хвойний віночок на дверях — наче прикладений до вуст палець, запнуті фіранки — як опущені повіки. За якийсь час за спущеними завісами й запнутими фіранками з'явиться тепле сяйво — найлегший натяк на те, що всередині щось відбувається. Як одна за одною спалахують зірки на вечірньому небі для ока того, хто дивиться знизу, або як крихітні шматочки золота проявляються перед очима того, хто вимиває їх у потоці, так у світанковій сутині за завісами й фіранками запалюються вогні. Як небо поступово заповнюється зорями, як золоті злитки, коли їх назбирається достатньо, роблять людей мільйонерами, так кімната за кімнатою, будинок за будинком починають прокидатися вулиці.

Різдвяного ранку надворі запановує атмосфера спокою. Порожні вулиці нікого не лякають, якраз навпаки. Вони свідчать про безпеку, і тут, попри морозну пору, є тепло. Щороку кожна родина воліє проводити цей час у рідних стінах. Зовні похмуро, а всередині — веремія пістрявих кольорів, шал розривання подарункового паперу й літання розв'язаних стрічок. Різдвяна музика та святкові пахощі кориці, спецій та всяких смаколиків заповнюють простір. Удячні обійми й радісні вигуки